

EL: POBLE: CÀTALA

Any III
Núm... 230

PREUS DE SUSCRIPCIÓ sense participació a la nostra BIBLIOTECA
CATALUNYA Y NACIONS IBERIQUES. 4 pessetes trimestre
PAÍSOS DE UNIÓ POSTAL. 6 pessetes trimestre

Barcelona, diumenge, 30 de setembre de 1906
REDACCIO Y ADMINISTRACIÓ: PLASSA SANTA AGNA, 17. PRAL.—TELEFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ y un volum trimestral de
la nostra BIBLIOTECA
BARCELONA. 150 pessetes cada mes
CATALUNYA Y NACIONS IBERIQUES. 5'00 pessetes trimestre

5 Cts.

D.ª Eularia Thauler y Reynés

ha mort

als 39 anys havent rebut els Sants Sagaments

(Q. A. C. S.)

Els seus desconsolats espòs D. Francisco Ferrer y Anglada, fills, mare, germà (ausent), germans polítics (resents y ausents), oncles, nebots, cosins y demés parents y les raons socials Ferrer y Fisa y David Ferrer y C. en comandita, participen als seus amics y coneixuts tan grossa peruda, pregantlosi que en les seves oracions, la tinguin present.

L'hora del enterrament serà oportunament indicada

MAQUINARIA
MODERNA.
PERA TOTES
LES
INDUSTRIES

DAVID FERRER Y CIA S. EN CTA.
ESCUDELLERS, 6-BARCELONA

Afeccions de la Pell, Cabell y Òrgans genitais
Dr. Umbert

dels Hospitals de París y Berne.—Canauda, 26. De 11 a 1 y de 7 a 8.—Extracción radical del pel moixí.—Rayos X.—Fototeràpia cutànea.

ROBUSTINA
DURAN Y ESPAÑA

EFICACIA IMMEDIATA

en Anemia, Neurastenia, Depresiones nerviosas, Clorosis, Debilitad, Atonia gástrica, Escrofulosis.—Diposito, Farmacia d. Sastre, Rambla Centre, davant del Liceo, y de Duran y España, València, núm. 278; dr. Ensenyat, al peu del Passig de Gracia.

DOLSOS, BONBONS
y XACOLATES

Serra y Jassé. (S. en C.)
7, Governador, 7-Barcelona

GLORIA

ACADEMIA AINAUD Corts, 638, segon, segona. (Entre Passig de Gracia y Claret). Solfeig y Teoria, professor P. Asbert.—Armonia, Composicio, Contrapunt, Fuga y Armonia, professor J. Cumillas.—Piano, professor R. Vives.—Viol, Viola, Música de cámara y Conjunt Instrumental, professor L. Ainaud, Violoncello, professor J. Rabentó.—Cursos generals. Lliçons particuliars, en l'Academy y a domicili.—Dominante prospectes en els magatzems de mida.

OBERTURA DE CURS EL PRIMER D'OCTUBRE

Avis important Se participa al públic que en la sabateria "Lo Increible", Escudellers, núm. 6, a petició de molts clients, se construeix tot el calat ab l'ús de partit com s'ha vindut fins ara, al límit y únic preu de 10'50 pessetes, a triar.

RESTAURANT JOSEP VILA TELEFON núm 160

Economia sens rival. — Carrer de Ferran VII (passatge del Crèdit, números 5 y 7) — Abonaments de 60 coberts a 45, 60 y 90 pts.—Coberts a 2, 3, 4 y 5 pts.—Servay esmeritat a la carta.—Saló per banquets, cenas y bateig.

INSTITUTE OF LANGUAGES

Comité Local de la Société d'Etude et de Correspondance Internationales
FONDÉE A PARIS EN 1895 — 4,500 MEMBRES

RAMBLA DELS ESTUDIS, 14 y CANUDA, 2, primer

IDIOMES per professors nacionals ensenyats desde 1894—1905—1906 en

La Federació Escolar Catalana
Les Escoles Mercantils Catalanes
L'Ateneu de Gracia

Cada setmana s'obren nous cursos Tots els professors coneixen la llengua catalana

la política y per tant l'integració y comprensió de totes les forces en la ciutat.

Després dos brahmins, els katrys; després la oligàquia, el braç militar.—Parlem avui de la segona casta separada del poble, retrota de la massa laica; el segon estament d'exemplar, que cal reduir a l'alta y única jurisdicció de la Ciutat.

El militarisme. Vetaquí, per de prompta, un gran error corrent. Què es el militarisme? Quins són els veritables exemples de nacions militaristes per excepcional!

Segur que tots vosaltres haurreu sentit mil voltes confondre'l militarisme amb les fortes organitzacions militars, propietat dels Estats qui deuen llur potència imperial exclusivament a una acció intel·lectual de forces. L'exemple d'Alemanya l'haurreu sentit retroure a totes hores com a quintessència de nacions militaristes. El militarisme uniformita com els d'El Alcalde de Zalamea, o els qui causaren la guerra de Catalunya en 1840, o els moines barbes de Wallenstein, tant vivament desorellats per Schiller y Manzoni; i així la Revolució, per renovar-ho tot de nou, transformava la noció genuina de l'exercit com forces posades incondicionalment al servei

de la monarquia, convertint-la en garantia armada de la voluntat del país, concordà d'una dinàmica de l'ànima colletiva d'una nació. Y conformat, com es va confondre la sobirania nacional ab un nou absolutisme pel qual la persona del rei era substituïda per la persona inexistent, ideològica, de la nació o de la patria, era lògic arribar a representar-se'l servit militar com una obligació nadiva, imprescriptible, de tota ciutat.

Volem. Totas aquelles desinenies en aquests indicadors d'una dolència política, volen dir usurpacions dels poders públics per una entitat extranya a ells. Així quan el clericalisme volia designar l'usuriació de les funcions sobiranies per la colectivitat eclesiàstica. Tal fou, per exemple, aquella Espanya dels Austriacs de qui ha dit Menéndez y Pelayo que fou una DEMOCRACIA FRAILA, lo qual no té preavallent, com si pot veure, el mateix sentit que avui anomenem *totalitarisme* y millor podríem dirnos *clericalisme, intervenció usurpadora de l'Església universal*, o sia de Roma, en la sobirania. Així parlamentarisme, mot usat tant vegades en un sentit qui no es el seu, ja que se l'ha fet sinònim de logros o abusus reials de la tribuna parlamentaria, es, autènticament, intrús del poder legislatiu en els altres poders, cosa que no sofrim a Espanya. Així la tiranía reial, o despotisme, es el monopol dels poders pols reials. Així podria anomenar-se governamental l'atribució indòguda de funcions exercida pel poder executiu, tal com la patim nosaltres. Així, finalment, serà *militarisme* l'intervenció de l'Exèrcit en les funcions de govern, legislació o justícia, per l'instatació d'un poder militar incompatible ab el modern règim de llibertat pública y desconegut en la distribució de poders senyalada pel Dret Polític vigent.

Entès així'l militarisme, es clar que no pot esser malaltia dels Estats forts, on la vida pública, es dir, *civil*, corre per les seves vies naturals. No sol produir la victòria sobre's enemics exteriors, però que aquesta victòria en realitat no's dóna a l'exèrcit, sinó a la vitalitat de tota la nació vencedora. Talment pogué dir-se aquella frase, tant coneguda, de qu'estiu més d'escola havia guanyat la guerra franco-prussiana. Tampoc sol esser producte de les fortes organitzacions militars, però que la disciplina, primera virtut del soldat, el somatí incondicionalment a l'impuls de l'autoritat nacional. Per això no es un ver militarisme Alemanya, on radica, avui per avui, la compromissió més viva entre'l poder y la forsa pública.

No. El militarisme es un mal propi d'aquelles nacionalsitats on la sobirania no estigué ben consolidada, ja per l'infància de l'Estat, ja per la seva vellesa o decadència. Així els Estats balcànics, infusions, encara barbotzejants, de lo que un dia serà tal volta federació de diverses rases en una nova Suïssa. Així a Grècia han estat possibles (com a Espanya) diferents atentats de l'oficialitat contra les impremtes. Així a Sèrvia s'arriba a l'inconfondible agressió doblegem registrada del Konak. Així a moltes repúbliques americanes d'origen espanyol, el poder hi vindrà a ser una pilota qui passava violentament de mà en mà dels generals, en successió tiraniana de dictadures. Ara fa poc, a Venezuela, hi ha darrer viu exemple d'aquest pretorianisme, y la guerra actual de Cuba continua la sèrie, tant espanyola dels pronunciaments. —No d'altra manera en l'història, a la Roma Imperial dels darrers temps, a Bizancio, a Turquia, l'autoritat era una figura imposta pels legionaris.

El cas d'Espanya es conseqüència naturalísima de la gran prostració de tot el país; fixmons en que en tot el segle passat, es descompta la falla y improductiva victòria sobre'l Marroc, Espanya no ha donat una sola prova de la seva potència militar exterior. En canvi hi haqüé, si, una victòria militar interior, obtinguda, es veritat, després d'una lluita larguissima: la victòria dels constitucionals sobre's absolutistes. Però aquesta victòria no era, naturalment, una prova d'ènergia nacional, sinó'l triomf d'una bandera. De totes maneres, en conformatitat a l'origen militar del nou règim, totes les innovacions pseudo-liberals foren producte d'assonsades militars. Y quan li perduren les colonies, de l'esquadra y dels darrers prestigis consumaren l'abatiment espanyol, es clar que la sobirania nacional no podia mai esser abastament fort per constituir un poder civil capaç d'implicar la seva llei única indiscutible.

Ben d'altra manera va comportar-se França en les seves relacions amb la militària. La derrota (la sans derrota liberal) fou més aviat la caiguda definitiva d'un règim, el final d'un moment històric, l'enfonsament d'una nació. Per això França va resorgir després, més gloriosa que mai, exercint com la seva funció de gran educadora internacional, institutriu de pobles, llas d'unió entre's homes y les nacions, cràters on fan explosió els elements renovadors de les societats, immens laboratori d'experiments i innovacions humanes, avantguarda de les generacions y de les centurias.

Ab la Revolució havia finit tot un concepte de l'Exèrcit. Així com, a l'auja de l'Estat moderna, el rofor dels poders reials havia acabat ab els exèrcits formats pels contingents feudals y senyorials, variabilitat atomística de la forsa, introduintse des de lluny els exèrcits permanents al servei directe del rei; així com la progressiva concentració de la forsa en mans del rei havia anat acabant ab l'autonomia de regiments y terciers, que convertien sovint la forsa reial en esbarts de bandolers uniformats com els d'El Alcalde de Zalamea, o els qui causaren la guerra de Catalunya en 1840, o els moines barbes de Wallenstein, tant vivament desorellats per Schiller y Manzoni; i així la Revolució, per renovar-ho tot de nou, transformava la noció genuina de l'exercit com forces posades incondicionalment al servei

del monarca, convertint-la en garantia armada de la voluntat del país, concordà d'una dinàmica de l'ànima colletiva d'una nació. Y conformat, com es va confondre la sobirania nacional ab un nou absolutisme pel qual la persona del rei era substituïda per la persona inexistent, ideològica, de la nació o de la patria, era lògic arribar a representar-se'l servit militar com una obligació nadiva, imprescriptible, de tota ciutat.

Pero, en canvi, aquests concepts n'implorava un altre més ampli, qui, il·logicisme, havia de fer impossible tota idea d'exèrcit com a cosa apart, com a jutjat, desplaçat, exempta y privilegiada, com a patit Estat de secessió, dominador de l'Estat. Parlo d'aquesta fórmula tanas veades retreta ab motif de les dimensions entre militars y paisans a França: l'Exèrcit y la Nació no poden divergir, perquè són una mateixa cosa. Y etiquet com, per l'evolució natural dels temps, de l'Exèrcit-servir reial s'era arribat a l'Exèrcit-Nació. L'Exèrcit, qui havia representat fins a la Revolució la segona casta, o sia la noblesa, se democratizava totalment, en teoria, fins a confondre's ab el poble. No era que'l torcer estat suplantis la noblesa en l'exercit militar, sinó, que la classe inferior, fins aleshores excluïda, entrava a participar d'aquesta funció pública, com entrava en la participació de les demés. —Ja veurem com va poder solidaritzar-se aquixa democràticament y com va persistir la casta militar sota les apariències de laicisme; y com la persistència d'aquesta casta y de les altres, surten per damunt el diluví de la revolució, va implicar la bancarrota de tota l'obra liberal primitiva.

GABRIEL ALOMAR

Y EL MINISTRE DE GRÀCIA Y JUSTICIA

Aquest senyor ministre ha planejat el programa de la renovació del règim jurídic de les nacionalsitats no castellanes, y, malgrat l'importància de l'assemsa, que consideren capital per nostre poble, no hem vist que ningú dels que dirigien l'opinió de Madrid, se'n hagi ocupat de les iniciatives del ministeri.

Es que fàtiga preparació per tractar degudament qüestió tant complexa? Es que no hi ha qui tingui confiança en que al comte de Romanones li resti vida ministerial prou llarga per escometre una empresa que requereix temps y treballs llargs? O es que's vol fer al baix entorn les orientacions del ministeri?

De tot hi pot haver-hi. Però no sembla que hi hagi res.

No. El militarisme es un mal propi d'aquelles nacionalsitats on la sobirania no estigué ben consolidada, ja per l'infància de l'Estat, ja per la seva vellesa o decadència. Així els Estats balcànics, infusions, encara barbotzejants, de lo que un dia serà tal volta federació de diverses rases en una nova Suïssa. Així a Grècia han estat possibles (com a Espanya) diferents atentats de l'oficialitat contra les impremtes. Així a Sèrvia s'arriba a l'inconfondible agressió doblegem registrada del Konak. Així a moltes repúbliques americanes d'origen espanyol, el poder hi vindrà a ser una pilota qui passava violentament de mà en mà dels generals, en successió tiraniana de dictadures. Ara fa poc, a Venezuela, hi ha darrer viu exemple d'aquest pretorianisme, y la guerra actual de Cuba continua la sèrie, tant espanyola dels pronunciaments. —No d'altra manera en l'història, a la Roma Imperial dels darrers temps, a Bizancio, a Turquia, l'autoritat era una figura imposta pels legionaris.

Però s'ha madurat politiques no tanament que desprès la representació de l'anarquisme, malgrat sigui en el seu aspecte menys fondo, el del seu significatiu, que servix d'excusa per tractar el problema religiós ab tota l'indiferència y inòbvia espanyoles, que pot representar que lo mes sagrat de la societat catalana estigué en un estat d'indeterminació y d'enderrocament que justificava la decadència nostra, sinó fos tant gran la vitalitat del poble català que renixí fort y castís malgrat aquelles causes que pertorbaven y difusen un son natural desencoratjant.

Però s'ha madurat politiques no tanament que desprès la representació de l'anarquisme, malgrat sigui en el seu aspecte menys fondo, el del seu significatiu, que servix d'excusa per tractar el problema religiós ab tota l'indiferència y inòbvia espanyoles, que pot representar que lo mes sagrat de la societat catalana estigué en un estat d'indeterminació y d'enderrocament que justificava la decadència nostra, sinó fos tant gran la vitalitat del poble català que renixí fort y castís malgrat aquelles causes que pertorbaven y difusen un son natural desencoratjant.

Però s'ha madurat politiques no tanament que desprès la representació de l'anarquisme, malgrat sigui en el seu aspecte menys fondo, el del seu significatiu, que servix d'excusa per tractar el problema religiós ab tota l'indiferència y inòbvia espanyoles, que pot representar que lo mes sagrat de la societat catalana estigué en un estat d'indeterminació y d'enderrocament que justificava la decadència nostra, sinó fos tant gran la vitalitat del poble català que renixí fort y castís malgrat aquelles causes que pertorbaven y difusen un son natural desencoratjant.

Però s'ha madurat politiques no tanament que desprès la representació de l'anarquisme, malgrat sigui en el seu aspecte menys fondo, el del seu significatiu, que servix d'excusa per tractar el problema religiós ab tota l'indiferència y inòbvia espanyoles, que pot representar que lo mes sagrat de la societat catalana estigué en un estat d'indeterminació y d'enderrocament que justificava la decadència nostra, sinó fos tant gran la vitalitat del poble català que renixí fort y castís malgrat aquelles causes que pertorbaven y difusen un son natural desencoratjant.

Però s'ha madurat politiques no tanament que desprès la representació de l'anarquisme, malgrat sigui en el seu aspecte menys fondo, el del seu significatiu, que servix d'excusa per tractar el problema religiós ab tota l'indiferència y inòbvia espanyoles, que pot representar que lo mes sagrat de la societat catalana estigué en un estat d'indeterminació y d'enderrocament que justificava la decadència nostra, sinó fos tant gran la vitalitat del poble català que renixí fort y castís malgrat aquelles causes que pertorbaven y difusen un son natural desencoratjant.

Però s'ha madurat politiques no tanament que desprès la representació de l'anarquisme, malgrat sigui en el seu aspecte menys fondo, el del seu significatiu, que servix d'excusa per tractar el problema religiós ab tota l'indiferència y inòbvia espanyoles, que pot representar que lo mes sagrat de la societat catalana estigué en un estat d'indeterminació y d'enderrocament que justificava la decadència nostra, sinó fos tant gran la vitalitat del poble català que renixí fort y castís malgrat aquelles causes que pertorbaven y difusen un son natural desencoratjant.

Però s'ha madurat politiques no tanament que desprès la representació de l'anarquisme, malgrat sigui en el seu aspecte menys fondo, el del seu significatiu, que servix d'excusa per tractar el problema religiós ab tota l'indiferència y inòbvia espanyoles, que pot representar que lo mes sagrat de la societat catalana estigué en un estat d'indeterminació y d'enderrocament que justificava la decadència nostra, sinó fos tant gran la vitalitat del poble català que renixí fort y castís malgrat aquelles causes que pertorbaven y difusen un son natural desencoratjant.

Però s'ha madurat politiques no tanament que desprès la representació de l'anarquisme, malgrat sigui en el seu aspecte menys fondo, el del seu significatiu, que servix d'excusa per tractar el problema religiós ab tota l'indiferència y inòbvia espanyoles, que pot representar que lo mes sagrat de la societat catalana estigué en un estat d'indeterminació y d'enderrocament que justificava la decadència nostra, sinó fos tant gran la vitalitat del poble català que renixí fort y castís malgrat aquelles causes que pertorbaven y difusen un son natural desencoratjant.

</

Si es así podrá hacerse esta renuncia del Derecho civil foral, difícil en todo momento, más difícil ahora en que prevalecen injustificadas de una exageración idealista y utópica de otros, han creído en algunas regiones un estado de opinión que hace se mire con recelo a su tiempo dura carácter uniforme a las disposiciones legales.

F. PUIG-SAMPER

Tot passant

LA MARSELLESA, Y ELS SEGADORS,

El señor Giner de los Ríos, l'impostor regidor del nostro Ajuntament, té una autoritat que es una delicia. Sembla talment un polívo indomable. Qualsavor cosa es prou per avivarlo, però ferlo arrenyar en un golpe enfollit a través del temps y de l'espai, da les teories y dels sistemes. Un cop pordrà el fre, un cop desbocada la furia de la seva eloquència, surten de les seva boca, en lo apocalíptic, les cases més extraordinàries.

Així, en la darrera sessió de l'Ajuntament, preconitzà l'establiment d'una menuda declaració sobre l'art musical que's despatxa a la menuda pels carrers de Barcelona. Segons el señor Giner, tota la musicalia que ronda per la via pública, pícnies de maneta, cecs y esquerreus, ab tota mena d'instruments i tota mena de sons, haurien d'estar subjectes a una rigorosa censura, una censura qu'ls prohíbi fermament tocar ni cantar res que pogués molestar a qualquier pel seu caràcter polític o personal.

Aquest contravençió de que un home, que's diu republicà, ensenyà el seu son racionalitzà així que entrò en jàc la passió política, ja es cosa tant comú entre els nostres més furiosos radicants, que no valaria la pena de remarcàr-la. Però el señor Giner de los Ríos vingué a declarar fira i lliur Els Segadors, y així si que cal discutirlo.

No tinc pas de rebre'l lo que he dit d'altres vegades: no sento cap entusiasme envers Els Segadors, per creure inadequat el seu caràcter a l'espiritual actual de les nostres revindicacions. Més, bono y dolento, Els Segadors són avui, fins qu'ls sentiment català trobi que li correspon, l'único himne nacionalista, y con a tal merèix esser respectat. Es qu'el señor Giner, al llonç de son anàtema contra Els Segadors, inclou en la total les idees nacionalistes? No m'extrauria gans. El señor Giner, malgrat els seus escarafalls de radicalisme, es un espíritu intolerant, doctrinari, digne d'haver sigut alcalde de casa y cort d'aquella encarnació de l'absolutisme que fou Felip II. Més el señor Giner deva haver de tenir en compte que ja ha passat el temps de les idees legal y ilegal. Ell, que devia protestar indignat quan en Manresa li acudi la pensada de considerar delictuos que's violeregy la República en les reunions republicanes, hauria de comprender que no's pot prohibir l'ús d'una comunitat política que compete ab diputats y regidores, que per lo tant està dintre de la llei, que il·lusa a plena llum per un ideal.

Els Segadors molesten la seva susceptibilitat, el seu àtic orgull d'idalgo dominador, de personatge catlleronià? No li queda altre remei que penderlo ab resignació. La culpa es seva de tenir una sensibilitat tant irritable, de no viure de accord ab els temps actuals, que són d'absoluta tolerància.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablement el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablement el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Y no cinc dient el señor Giner que no hi ha parital entre la Marellosa y Els Segadors, per assar aquell l'himne d'un Estat constituit. Si la Marellosa a França es un himne nacional, aqüí es un cant de revolta, un himne revolucionari; y es per això precisament qu'les seves accions fan vibrar ab intensitat la nostra anima republicana.

En quan a l'affirmació que feu el señor Giner, segons m'han dit, de que creu uns viles y uns canalla tots els que defensaven els que canten o toquen Els Segadors, no li queda altre remei que penderlo ab resignació. La culpa es seva de tenir una sensibilitat tant irritable, de no viure de accord ab els temps actuals, que són d'absoluta tolerància.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablement el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablement el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablement el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablement el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablement el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablement el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablement el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablement el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablement el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablemente el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablemente el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablemente el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablemente el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablemente el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablemente el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablemente el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablemente el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablemente el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablemente el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablemente el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablemente el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablemente el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablemente el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablemente el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablemente el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablemente el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablemente el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són una regressió vers el més intolerable absolutisme.

Segurament el señor Giner deva sentir corre per tot el seu cos esgarrafants contusions que queden esclatats els accords triomfals de la Marellosa. En canvi la mateixa Marellosa revolta desagradablemente el sistema nervis d'un carl. Y qu' d'ria'l señor Giner si aquest carl demanava que's prohibís l'himne revolucionari? Protestaria furor de l'arbitrariet, no es cert? Doncs nosaltres també protestem de que vulguen treure fira bàs. Els Segadors, no sols perquè són Els Segadors, sinó perquè són

els com l'anyterior de la Juventut Federal Propagandista.

S'entra en els vells la revolució passada y vegé en els joves la del present. Dins que ell sent la grandesa tràgica de les revolucions sanguinoses, però que eren més feocades la revolució moderna de Solidaritat catalana imposant les idees d'un poble als egosmios d'un govern. Com a extremeny transmetent l'ànims de la joventut de Badajoz, visiblement fatigat se retira demanant excuses. Va esser ovació.

El senyor Mallofré era que l'ideal modern no es la resolució sola necessàriament nacional, sinó la resolució de Noruega, de Finlàndia, d'Hongria, replegant la vida nacional.

Recrà després al 11 de Setembre, ultra data d'aquest mes. Se tiraren a terra's furs, però no! temporalment estàtis; adaptats a la vida moderna com com són.

Revolució és un medi que accepta nostre partit, no per una arna de combat, negativa i demolicora contra la Solidaritat catalana, progressiva y democràtica. Mai farà una revolució democràtica, digué, qui alia sis seus suggestors contra ells y extrangers. Acaba entonant un himne a l'amor entre la patria regional, fins qui pot evitar el separatisme.

El senyor Maríal parla de l'ompte de setembre de 1714. Si els heroies de les Illes Catalanes tornessin mortirless sense recançar davant la miseria de Solidaritat catalana. Jo vine a explicarlos que la Solidaritat triomfa en federalisme.

La Revolució de setembre tingut traidors; tots ells com aquell estatista empelat d'anigres que's digné Joan Prim.

El poble s'entia deshonrat, què faria avui perdudes les colònies, el crèdit y la justicia se nostra natal?

Els pòbils necessita una revolució y ho fa la Solidaritat catalana, encarnació nova y ferma de nostres valls! I era s. (Applaudiments.)

El senyor Núñez dia que ell, armat, defensa

el 29 de setembre de 88 la República.

Si la Solidaritat catalana no hagués donat més resultat que una gran tolerància de que tant fatales eren les lluites polítiques a Catalunya ja hauria stat un gran benefici.

El senyor Vallès i Ribot es ovacionat a l'avençament.

Diu que deuen celebrar-se no una, sinó totes les del mes de Setembre. Parlem del 11 de Setembre.

Jo li afegeix una consideració.

Dirigeix la Corona un barceloní d'adopció, pro filii de Castella: Villarreal; però canviem els vots y avui, al progrés y democràcia són castellans que venen a encendre l'oferta a nostra terra.

Per això hi ha dos solidaritaris, la dels catalans y la dels que defensen la menjaderia. Perdutes les colònies, Catalunya ha de fer viure la burocràcia espanyola, y Catalunya es molt, però la gana de la burocràcia ho es menys encara. (Applaudiments.)

La Solidaritat dona a cada regió el govern de si mateixa, y per això la combaten als colors de color que il·lusionen al poble.

En el 29 de setembre trobem que totes les revolucions hispanes són feocades a la periferia y al centre s'estanquen.

Aludeix a l'entrada dels Italians a Roma, en en Vilaicamp i Ruiz Zorrí la abu molta soquençia y entusiasme del poble.

Nostres, diu, recullim y glorifiquem tot lo espanyol; qui hem vist balar res català a Madrid, ben diferent de Barc-e-ons, per això per qualsevol persona con-ixidora del modi són ridícules les acusacions de separacionisme.

Nostres hem de fer que d'aquesta festa surti un major entusiasme per la Solidaritat catalana, que es moviment federalista salvador. (Ovació.)

El senyor Llobera acaba l'acte ab un eloquent discurs resum.

Secòt religiosa. — Sant del dia. — Sant Genís y Santa Sofia.

Genís. — A l'Església de Santa Tatària de Religiosos Carmelites descalços.

Cort de Maria. — Avui, a la Mare de Déu de la Salut, a Sant Jaume, a la Mare de Déu de Queralt, als Agonitzants.

Espectacles

PRÍNCIPAL. — Espectacles-audicions Graner-Avui, tard, a les 10. La dama d'Aragó, y... (Festivitat, sessió doble, Nit de reis, exit colosal. Nit, a les nou, La dama d'Aragó y Festa completa; a la nit, en gran final.)

Rifa de Madrid

En el sorteig de la rifa de Madrid celebrada avui han sortit premiats els ma-

tre els següents números:

Primer premi, 100,000 pessetes, número 12,163, despatxat a Pamplona y Barcelo-

na; segon premi, 50,000 pessetes, número 6,169, venut a Quintanar y Saragossa.

Tercer premi, 20,000 pessetes, número 31,781, despatxat a Sevilla y Málaga.

Premiats ab 1,500 pessetes, els núme-

ros 3,675 Madrid, — 13,433 Granada-Ma-

drid, — 27,633 Palencia-Sevilla, — 11,786 Alacant-Morón, — 31,329 Logroño-Madrid,

— 2,037 Las Palmas-Madrid, — 18,982 Ma-

drid, — 39,813 Madrid, — 7,625 La Carolina,

— 13,314 San Sebastián-Madrid, — 32,508 Ferrol-Cartagena, — 31,206 Barce-

lona-Cadiz, — 33,201 Vendrell, — 35,453 Igualada, — 24,442 Málaga-Barcelona, — 17,673 Cuevas de Vera-San Sebastián, — 4,776 Ma-

drid-Bilbao, — 13,881 València-Madrid,

— 12,618 Barcelona-Madrid, — 30,867 Lleida

Moya, — 23,118 Madrid, — 5,670 València de

Alicant-Madrid, — 23,250 Lugo-Madrid,

— 9,670 Rioseco-Madrid, — 27,882 Salamanca

Sevilla, — 3,253 Sevilla-Madrid, — 22,082

Rute-Bilbao, — 23,575 Avila-Barcelona,

— 12,974 Burgo-Madrid, — 34,207 Coruna-San Sebastián, — 4,352 Patron-Barcelona,

— 21,193 Huelva-Barcelona, — 4,948 Madrid

Barcelona, — 18,848 Barcelona-Bilbao, —

7,721 Asti-Madrid, — 31,567 Oviedo-Ba-

rcelona.

B. servei de Tresoreria

El Banc d'Espanya ha acordat que una

comissió del seu si visiti al ministre de Hisenda para seguir sostinent els seus

seus punts de vista respecte al futur conveni per al servei de Tresoreria.

Socors

El rei ha ordenat que un dels seus auxi-

dents surti ab el primer tren cap a Mur-

cia y li trasmeti notices, socorrent als inunda-

cions per les inundacions per les riu-

s d'agost.

El Tractat ab França

La Comissió catalana

Aquest matí ha arribat la Comissió

mixta del Foment del Treball Nacional y

de diputats y senadors para defensar els

interessos de l'indústria nacional, monda-

sada pel Tractat ab Suïssa y per les ne-

gociacions ab França.

Encara no han realitzat els comissions

que el govern oficial, però les seves primeres

impressions són molt dolientes, tenint el

convenciment de que's tenen acceptades

els principis grans rebaires en la segona

columna de l'Aranzeli, ruïnos per l'in-

dústria nacional, sense haver obtingut cap rebanya de l'Aranzeli francès en favor

dels productes espanyols.

Creu la comissió del Foment que la

prorrogació del «modus vivendi» concedida

pel Govern francès iudica la seua queilitat en aquest aquest d'entre tot lo que de-

s'ha dit.

La comissió té demandat hora al presi-

dent del Consell de ministres.

Als comissionats arribats a Madrid són

el senyor Abadal, els diputats a

Corts senyors Junoy, Sagnier y Garriga,

y els senyors Arànd, Calvet, Felin, Grau y Moragas, del Foment.

Don Alfonso Sala vindrà demà.

Han sigut rebuts per molts amics y la

comissió de mestres municipals que a la

tarde marxa cap a Barcelona.

Ministres a La Grana

Han marcat a La Grana el general

López Domínguez y el comte de Roma-

nones.

Donen compte al rei de l'estat de les

questions d'actualitat, dels acords del

Consell d'abril y dels nomenaments del

general Lluís per la cartera de Guerra

y del senyor Millán Astray per la comis-

saria general de la policia de Madrid,

qualeva decretar firmar'l monarca.

Don Alfonso Sala vindrà demà.

En propietat, varie estrenes.

SALA MERCÈ. — Avui, grans èxits del nou

«Somni de Jacob».

SORIÀ. — Tots els dies, seccions senzilles a

les tres y mitja y a les sis de la tarda a les do-

nes.

El granèide dels Theresos, Theresos, Theresos, Theresos. Escena de tota la com-

panyia de varietat.

www.

Diversions pertanyents

TERCERIA CATALANISTA. — TEATRE ROMA.

— Fundat inaugural; per òpera vogada, repeteix

del programa de la farratge de g. organitzada

per el professor de l'Institut d'Estudis

de l'Escola Superior de Música, el professor

Notes comercials

9 setembre, 1906.

Cereals:

Hobs. — Són reduïts els preus que's concieren a les classes nacionals, per continuuar desavaluats aquells compradors. Se cotisa:

Candeal C. sètia, els 100 kgs., de 16'00 a 15'12; Aragó, de 14'75 a 15'7; Urgell, de 14'50 a 15'25; Andalucía blanquet, de 13'85 a 13'87; Comarca, de 14'25 a 14'50; y en extranger, Bordinaki, Azime, a 16'50 por 55 kilos.

Façons. — Es continua escamant la venda, però les fàbriques treballen aviatament. Els preus al detall són, per 100 kilos, sense consum:

Blanc, olixa, de 28'50 a 25'25 pesetes; superflua, de 26'00 a 27'50; nimf., de 32'50 a 34'25; forja extra, de 39'50 a 41'50; superfina, de 37'50 a 38'50 y nimf., de 32'50 a 34'25.

Despatx. — Sagó, y segonat de 2'00 a 2'25 pesetes el litre.

Ardre. — Cotisan per emb. cc. la classe Bomba, de 51'00 a 61'00 pesetes; y de 30'00 a 45'00 la Monquilla, tot per 100 kgs. Pocques existencies.

Per les vendes en plissa, augmenta la cotisiació de 2'50 pesetes per dret de consuma.

Monges. — Comerç noves, a 56'00 pesetes; Marques, a 54'00; Monguelli, a 55'00; Itàlia, de 46'00 a 47'00 els 100 kilos.

Oigras. — De Andalucía, de 65'00 a 69'00 pesetes;

Algarria, de 70'00 a 100'00; Sant, de 100'00 a 150'00; y de Smirna, de 42 a 48 pesetes el 100 kilos.

Vesses. — Benicarló, nova cullita, a 34'00 pesetes; Navarra, a 15'00 els 100 litres; Sevilla, no n'hi ha.

Mat de moro. — Més baix pels a. plàstic tant del círculo de l'extremadura. D'ara en darrer, la classe més cara és la del Plata, que es ven per partida a 17'37 pesetes els 100 kilos.

Encòsta. — Sevilla, a 31'00 pesetes, els 100 kgs. segons procedència, y del Plata, de 20'00 a 31'00.

Cebada. — Vendes regulars y preus ben sostinguts, se detallen: la de Russi, a 16'75 pesetes; Comarca, nos, que culmina a 16'50 els 100 kilos.

Tangjosa. — Despatxant a 100 durós pips, cesa, 10'00, y segonat, a 16'00.

Sesame. — Sonas variacions y cosa cosa vanta, detaillants de 20 a 35 pesetes més, segons classes.

Ferros i àfers.

Prua ampol·l amb.

Plaixas classe corrent.

Llinitos. — Sense dret de consum:

100 kgs. de 29'00 a 30'00 pesetes.

Vinaròs. — Les 100 litres, de 19'74 a 19'94 pies; Roges, a 17'85; Ibiza, a 18'65; Mallorca, de 16'97 a 16'98; Girona, de 09'00; Tarragona, de 09'00 a 09'40.

Esp. — Vinaròs, de 14'28 a 14'44; Extranger, de 16'78 a 17'60 pies.

ALU. — Sense dret de consum:

Extranger, els 100 litres, de 15'00 a 00'00 pesetes; Comarca, de 05'00 a 06'00.

Pesca salada:

Bacallà. — Existencies bastant creixudes. Cotisen:

Libre creixut, a pesetes 5%; idem mitjà, a 6;

idem petit, a 4%; angúlia, de 48 a 60, per quintà de 41'00.

Pescado-pato. — Cotisen a 70 pesetes quintà de 40 kilos.

Tristes de bacallà. — Se detallen a 30 duros els 40 kilos.

Sardines. — Activa demanda de tamany grans, havent obtingut Riba Alta de 20 a 27 pesetes més; Arrosa y Ayamonte, de 23 a 26; a ordinar en caixes s'hi realitza a 47 y 45 pesetes més.

Tanguito. — Despatxant a 100 durós pips, cesa,

10'00, y segonat, a 16'00.

Sesame. — Sonas variacions y cosa cosa vanta, detaillants de 20 a 35 pesetes més, segons classes.

Ferrers y àfers.

Prua ampol·l amb.

Plaixas classe corrent.

Llinitos. — Sense dret de consum:

100 kgs. de 29'00 a 30'00 pesetes.

Vinaròs. — Les 100 litres, de 19'74 a 19'94 pies; Roges, a 17'85; Ibiza, a 18'65; Mallorca, de 16'97 a 16'98; Girona, de 09'00; Tarragona, de 09'00 a 09'40.

Esp. — Vinaròs, de 14'28 a 14'44; Extranger, de 16'78 a 17'60 pies.

ALU. — Sense dret de consum:

Extranger, els 100 litres, de 15'00 a 00'00 pesetes; Comarca, de 05'00 a 06'00.

Pesca salada:

Bacallà. — Existencies bastant creixudes. Cotisen:

Libre creixut, a pesetes 5%; idem mitjà, a 6;

idem petit, a 4%; angúlia, de 48 a 60, per quintà de 41'00.

Prua ampol·l amb.

Plaixas classe corrent.

Llinitos. — Sense dret de consum:

100 kgs. de 29'00 a 30'00 pesetes.

Vinaròs. — Les 100 litres, de 19'74 a 19'94 pies; Roges, a 17'85; Ibiza, a 18'65; Mallorca, de 16'97 a 16'98; Girona, de 09'00; Tarragona, de 09'00 a 09'40.

Esp. — Vinaròs, de 14'28 a 14'44; Extranger, de 16'78 a 17'60 pies.

ALU. — Sense dret de consum:

Extranger, els 100 litres, de 15'00 a 00'00 pesetes; Comarca, de 05'00 a 06'00.

Pesca salada:

Bacallà. — Existencies bastant creixudes. Cotisen:

Libre creixut, a pesetes 5%; idem mitjà, a 6;

idem petit, a 4%; angúlia, de 48 a 60, per quintà de 41'00.

Prua ampol·l amb.

Plaixas classe corrent.

Llinitos. — Sense dret de consum:

100 kgs. de 29'00 a 30'00 pesetes.

Vinaròs. — Les 100 litres, de 19'74 a 19'94 pies; Roges, a 17'85; Ibiza, a 18'65; Mallorca, de 16'97 a 16'98; Girona, de 09'00; Tarragona, de 09'00 a 09'40.

Esp. — Vinaròs, de 14'28 a 14'44; Extranger, de 16'78 a 17'60 pies.

ALU. — Sense dret de consum:

Extranger, els 100 litres, de 15'00 a 00'00 pesetes; Comarca, de 05'00 a 06'00.

Pesca salada:

Bacallà. — Existencies bastant creixudes. Cotisen:

Libre creixut, a pesetes 5%; idem mitjà, a 6;

idem petit, a 4%; angúlia, de 48 a 60, per quintà de 41'00.

Prua ampol·l amb.

Plaixas classe corrent.

Llinitos. — Sense dret de consum:

100 kgs. de 29'00 a 30'00 pesetes.

Vinaròs. — Les 100 litres, de 19'74 a 19'94 pies; Roges, a 17'85; Ibiza, a 18'65; Mallorca, de 16'97 a 16'98; Girona, de 09'00; Tarragona, de 09'00 a 09'40.

Esp. — Vinaròs, de 14'28 a 14'44; Extranger, de 16'78 a 17'60 pies.

ALU. — Sense dret de consum:

Extranger, els 100 litres, de 15'00 a 00'00 pesetes; Comarca, de 05'00 a 06'00.

Pesca salada:

Bacallà. — Existencies bastant creixudes. Cotisen:

Libre creixut, a pesetes 5%; idem mitjà, a 6;

idem petit, a 4%; angúlia, de 48 a 60, per quintà de 41'00.

Prua ampol·l amb.

Plaixas classe corrent.

Llinitos. — Sense dret de consum:

100 kgs. de 29'00 a 30'00 pesetes.

Vinaròs. — Les 100 litres, de 19'74 a 19'94 pies; Roges, a 17'85; Ibiza, a 18'65; Mallorca, de 16'97 a 16'98; Girona, de 09'00; Tarragona, de 09'00 a 09'40.

Esp. — Vinaròs, de 14'28 a 14'44; Extranger, de 16'78 a 17'60 pies.

ALU. — Sense dret de consum:

Extranger, els 100 litres, de 15'00 a 00'00 pesetes; Comarca, de 05'00 a 06'00.

Pesca salada:

Bacallà. — Existencies bastant creixudes. Cotisen:

Libre creixut, a pesetes 5%; idem mitjà, a 6;

idem petit, a 4%; angúlia, de 48 a 60, per quintà de 41'00.

Prua ampol·l amb.

Plaixas classe corrent.

Llinitos. — Sense dret de consum:

100 kgs. de 29'00 a 30'00 pesetes.

Vinaròs. — Les 100 litres, de 19'74 a 19'94 pies; Roges, a 17'85; Ibiza, a 18'65; Mallorca, de 16'97 a 16'98; Girona, de 09'00; Tarragona, de 09'00 a 09'40.

Esp. — Vinaròs, de 14'28 a 14'44; Extranger, de 16'78 a 17'60 pies.

ALU. — Sense dret de consum:

Extranger, els 100 litres, de 15'00 a 00'00 pesetes; Comarca, de 05'00 a 06'00.

Pesca salada:

Bacallà. — Existencies bastant creixudes. Cotisen:

Libre creixut, a pesetes 5%; idem mitjà, a 6;

idem petit, a 4%; angúlia, de 48 a 60, per quintà de 41'00.

Prua ampol·l amb.

Plaixas classe corrent.

Llinitos. — Sense dret de consum:

100 kgs. de 29'00 a 30'00 pesetes.

Vinaròs. — Les 100 litres, de 19'74 a 19'94 pies; Roges, a 17'85; Ibiza, a 18'65; Mallorca, de 16'97 a 16'98; Girona, de 09'00; Tarragona, de 09'00 a 09'40.

Esp. — Vinaròs, de 14'28 a